

!Bestuur

a m b t e n a a r 2.0

> Design is hoe het werkt

> Het ramptoerisme voorbij

> Strijd tegen het onderbuikgevoel

Stads Digitale stadslaag

Er is een nieuwe stedelijke laag die je met het blote oog niet ziet: de digitale stad. Deze laag is vrijwel overal aanwezig. Van appende mensen op straat tot sensoren in lantaarnpalen en verkeerslichten. In toenemende mate is de digitale stad een essentiële schakel tussen mens en gebouwde omgeving. Hij bestaat uit sensoren die data versturen via het (mobiele) internet. Alle mensen hebben sensoren (smartphones), maar ook steeds meer objecten zijn uitgerust met sensoren. Denk aan gebouwen, auto's en wegen, straatmeubilair en verlichting. Dit noemen we ook wel internet der dingen.

De digitale stad is geen keuze of een optie meer, maar een feit. En we ontdekken nu wat dit allemaal betekent voor wonen, werken en leven. Een uitgesproken kans om deze nieuwe stadslaag slim vorm te geven. Voor iedereen en vanuit maatschappelijk belang. En wat zie ik overheden vooral doen? Die laten het over aan de markt. Heel bijzonder, want marktpartijen denken vooral aan hun eigen belang: een zo groot mogelijk marktaandeel en winst.

Wat mij betreft ligt hier een essentiële rol voor ambtenaren, want als de overheid niet meedenkt, meedoet en faciliteert, dan richt de markt deze laag in. Dat lijkt mij niet wenselijk. Om de veiligheid en leefbaarheid voor alle burgers te garanderen is actieve inmenging door alle ambtenaren noodzakelijk, van Europees tot stadsdeelniveau.

Kees Jansen

@pluraal Stadsfilosoof en smart city-strateeg

In mijn optiek is smart veel breder dan ICT en big (open) data. Het is ook meer dan nieuwe technologieën en nul-op-de-meter. 'Smart' speelt vrijwel op alle overheidsdomeinen een rol. Een slimme stad is een stad waar het leven van alle mensen aantrekkelijker, duurzamer, veiliger, goedkoper en gemakkelijker is dan nu het geval is. Daarbij is technologie een hulpmiddel en geen doel op zich.

Slimme steden gaan dus niet zozeer over smart technology, maar over smart citizens. In zo'n vorm gegoten dat geen enkele burger buiten de boot valt. Bijvoorbeeld: de wens om mensen langer zelfredzaam thuis te laten wonen kan met nieuwe eigentijdse technologie. Maar dat gaat niet vanzelf; zeker niet voor burgers die dat niet uit zichzelf kunnen doen. En marktpartijen pakken dit alleen op als er een zak geld klaarstaat. Om die reden is het niet alleen een zaak voor ruimtelijke ordening, maar juist ook in het sociale en economische domein.

Wil je innovaties echt smart maken, waarbij het leven van mensen echt centraal staat, dan moet je je als ambtenaar openstellen voor de kansen uit de digitale stad. En je zult daarbij vanuit samenhang tussen de verschillende domeinen en overheidslagen krachten moeten bundelen om dit goed vorm te geven. Dat kan en mag je niet alleen aan de markt overlaten.